

Promoure una cultura del diàleg

Francesc Conesa, bisbe de Solsona

Davant els extremismes fonamentalistes i relativistes, avui resulta més necessari que mai apostar pel diàleg. El papa Francesc ha dit: «Per a participar en l'edificació d'una societat oberta, plural i solidària és essencial desenvolupar i assumir constantment i sense flaquejar la cultura del diàleg com el camí a seguir» (30-3-2019). Enfront de la concepció de l'Església com una institució monolítica, tancada en si mateixa, cal subratllar que és el seu deure obrir-se al diàleg amb tots els homes per a comprendre les esperances i recerques que acull el seu cor, com també per a afavorir el diàleg entre els homes, entre els pobles i les religions, a la recerca conjunta de la veritat i del bé comú.

L'Església camina al llarg de la història juntament amb altres homes i dones i és cridada, amb aquests, a assolir la plenitud de la veritat. El Concili Vaticà II, després d'explicar que la revelació divina resplendeix en Crist, «mediador i plenitud de tota la revelació» (DV 2), va subratllar que l'Església «camina a través dels segles cap a la plenitud de la veritat, fins que en ella es compleixin plenament les paraules de Déu» (DV 8). És un text que m'agrada especialment, perquè posa en relleu que la veritat és una realitat dinàmica, que està en creixement. Per a assolir plenament aquesta veritat, l'Església necessita dialogar amb els homes, amb les cultures i amb les religions.

Alguns pensen erròniament que, com que els cristians ens adherim a Jesucrist, que és «el camí, la veritat i la vida», ja no cal fer més esforços per assolir la veritat. Però la plenitud de la veritat rebuda en Jesucrist no dona a cadascun dels cristians la garantia d'haver assimilat plenament aquesta veritat. Necessitem el diàleg amb els altres per a assimilar millor la riquesa de la veritat que hem rebut.

Els cristians hem de promoure el diàleg entre tots els homes i pobles, des de la consciència que tots els homes tenen la mateixa dignitat i que —com diu el proemi de *Nostra aetate*— «tots els pobles formen una comunitat, tenen un mateix origen, ja que Déu va fer habitar tot el gènere humà sobre la faç de la terra». Aquest tema del diàleg per a la construcció d'un món fraterne ha estat desenvolupat pel papa Francesc en la seva encíclica *Fratelli tutti*. Davant una cultura de la disgregació i del fragment, hem de propiciar la integració, superant exclusions i incomprendiments i obrint camí cap al diàleg. Davant l'individualisme creixent de la nostra societat, cal apostar decididament per crear llaços de fraternitat. «Apropar-se, expressar-se, escoltar-se, mirar-se, conèixer-se, tractar de comprendre's, buscar punts de contacte, tot això es resumeix en el verb dialogar», escriu el Sant Pare (*Fratelli tutti*, 198). Hi ha persones que temen el diàleg i es refugien en mons privats o reaccionen amb violència destructiva. Però per a nosaltres no hi ha cap altra alternativa que el diàleg.

(De la conferència «Creure en Jesucrist en una societat plural»)

